

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนให้สูงขึ้น

5.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนไชยवारวิทยาคม กลุ่มโรงเรียนหนองบัว สบอ.หนองสูงศรี สบจ.กาฬสินธุ์ จำนวน 20 คน

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ได้หลักการและรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาใช้ในการวิจัย รูปแบบดังกล่าวประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการ (Act) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) ซึ่งเป็นรูปแบบที่เป็นวงจรปฏิบัติการ เมื่อปฏิบัติครบวงจรการปฏิบัติวงจรหนึ่ง ๆ (4 ขั้นตอน) จะวิเคราะห์สรุปหาข้อบกพร่องและแนวทางแก้ไข แล้วนำไปปรับปรุงการดำเนินการทดลอง ในวงจรการปฏิบัติใหม่ต่อไป

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามลักษณะของการใช้ดังนี้

5.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ คือ แผนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ จำนวน 17 แผนการสอน

5.4.2 เครื่องมือที่ใช้สะท้อนผลการพัฒนาวิธีสอนของครู มีดังนี้

- 1) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู
- 2) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
- 3) แบบบันทึกเหตุการณ์ขณะทำการสอนของครู
- 4) แบบทดสอบย่อย

5.4.3 เครื่องมือที่ใช้สะท้อนผลการพัฒนาของนักเรียนด้านทักษะทางสังคม และการตระหนักในคุณค่าของตนเอง มีดังนี้

- 1) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคม
- 2) แบบบันทึกการเขียนบรรยายพฤติกรรมของนักเรียนและสมาชิกในกลุ่ม
ขณะเข้าร่วมกิจกรรม
- 3) แบบสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักในคุณค่าของตนเอง
- 4) แบบบันทึกการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตระหนักในคุณค่า
ของตนเอง

5.4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบที่แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 5 ข้อ รวม 45 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นการสอบปากเปล่า จำนวน 10 ข้อ รวมจำนวนแบบทดสอบทั้งหมด 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) 0.95

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่ได้สังเคราะห์ขึ้น จากการได้ศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ รูปแบบการจัดกิจกรรม และการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งหลักการ เป้าหมาย และแนวทางในการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้มาประยุกต์เป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จากนั้นนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแผนการสอนจำนวน 17 แผนการสอนและใช้ดำเนินการตามวงจรปฏิบัติการที่แบ่งเป็น 4 วงจร ดังนี้

วงจรที่ 1 ปฏิบัติตามแผนการสอนที่ 1-4

วงจรที่ 2 ปฏิบัติตามแผนการสอนที่ 5-9

วงจรที่ 3 ปฏิบัติตามแผนการสอนที่ 10-13

วงจรที่ 4 ปฏิบัติตามแผนการสอนที่ 14-17

ในแต่ละวงจร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการ (Act) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) ในการสอนทุกครั้ง ผู้วิจัยจะบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนลงในแบบบันทึกเหตุการณ์ขณะสอนของครู ขณะเดียวกันครูผู้ร่วมวิจัยจะสังเกตการสอนและพฤติกรรมของนักเรียนแล้วบันทึกผลลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมครู และแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน นักเรียน จะให้ตัวแทนกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันเขียนแบบบันทึกการเขียนบรรยายพฤติกรรมของนักเรียน และสมาชิกในกลุ่มขณะเข้าร่วมกิจกรรม หลังจากสอนจบในแต่ละวงจรจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย แล้วนำคะแนนไปคิดคะแนนความก้าวหน้าเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม แล้วแจ้งผลให้นักเรียนทราบ เมื่อสอนจบวงจรที่ 1 และ 3 ผู้วิจัยจะใช้แบบสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักในคุณค่าของตนเอง และขณะที่สอนในวงจรที่ 2 และ 4 ครูผู้ร่วมวิจัยจะสังเกตนักเรียนแล้วบันทึกลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคม จากนั้นหลังการสอนจบในแต่ละวงจร ผู้วิจัยและครูผู้ร่วมวิจัยจะนำข้อมูลทั้งหมดมาประเมินการสอนทั้งวงจร เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนทำการสอนในวงจรต่อไป เมื่อได้ปฏิบัติการมาจนจบทุกแผนการสอนในวงจรที่ 4 แล้วให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น ลงในแบบบันทึกการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตระหนักในคุณค่าของตนเอง จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิง เกณฑ์มาทดสอบเพื่อประเมินผลสรุป แล้วนำผลการทดสอบมาสรุปผลการวิจัยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่โรงเรียน ขยววารวิทยาคม กำหนดคือ จำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ 70 %

5.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

5.6.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติพื้นฐานคือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าร้อยละของคะแนน จากการทำแบบทดสอบย่อยและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.6.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบบันทึกเหตุการณ์ขณะทำการสอน แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคม แบบบันทึกการเขียนบรรยายพฤติกรรมของนักเรียนและสมาชิกในกลุ่ม ขณะเข้าร่วมกิจกรรม แบบสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง และแบบบันทึกการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง ผู้วิจัยและครูผู้ร่วมวิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมเหล่านั้นมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อประเมินสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นว่าดีหรือไม่ มีความเหมาะสมเพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาหาวิธีการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้ดีขึ้นต่อไป

5.7 สรุปผลการวิจัย

จากการนำรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการสอนที่สร้างขึ้นจากการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้เสนอเป็น 5 ลักษณะ คือ

5.7.1 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

5.7.2 พัฒนาการของคะแนนความก้าวหน้าที่ได้จากการทดสอบย่อย

5.7.3 สรุปผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจบการเรียนการสอน

5.7.4 ทักษะทางสังคม

5.7.5 การตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

ซึ่งปรากฏผลดังนี้

5.7.1 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาจากการบูรณาการรูปแบบการสอนสองรูปแบบเข้าด้วยกัน ระหว่างรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามรูปแบบของ STAD (Student Team Achievement Division) เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วก่อนที่จะดำเนินการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ครูจะต้องทำการปฐมนิเทศผู้เรียนให้เข้าใจถึงรูปแบบการสอนก่อน แล้วจึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1) การเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น เป็นการนำเสนอสถานการณ์หรือปริบทที่เหมาะสมกับรูปแบบของภาษาที่จะเสนอให้นักเรียนเรียนรู้ โดยจะนำเสนอให้นักเรียนได้เรียนพร้อมกันทั้งชั้น มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

1.1 ขั้นนำเสนอเข้าสู่บทเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างแรงจูงใจ โดยให้นักเรียนได้รู้จักจุดประสงค์การเรียนรู้ และเน้นการใช้กิจกรรมทางภาษาต่าง ๆ ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่

1.2 ขั้นเสนอเนื้อหา เป็นขั้นตอนที่ครูมุ่งจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จะได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ในแต่ละครั้ง และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปฝึกฝนตนเองร่วมกับสมาชิกในกลุ่มได้เป็นอย่างดี โดยครูเป็นผู้เสนอสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้นักเรียนได้เรียนรู้ จะได้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์เหล่านั้น ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ลักษณะของกิจกรรมที่ใช้จึงเป็นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ เริ่มจากการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา โดยใช้กิจกรรมการสะกดคำหรือกิจกรรมที่ทำหาคำที่บดบังไว้ การเรียนรู้รูปแบบทางภาษาที่ใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน จากปริบทหรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ

1.3 ขั้นสรุป เป็นขั้นที่นักเรียนได้ร่วมกันสรุปทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนำรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาไปใช้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ หรือกฎเกณฑ์ทางภาษาที่จำเป็นต้องมีในแต่ละเนื้อหา เพื่อให้นักเรียนจะได้นำไปฝึกฝนภายในกลุ่มได้ถูกต้อง

2) การศึกษาเป็นกลุ่มย่อย เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้รูปแบบ หรือ

โครงสร้างทางภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครูกำหนดไว้ในใบงาน บัตรงาน และแบบฝึกหัด เพื่อให้ให้นักเรียนได้เกิดการจดจำ และมีความเข้าใจความหมายของรูปแบบทางภาษาที่ใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนจะได้เลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ ในกิจกรรมการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร หรือสถานการณ์ในชีวิตจริง ในการฝึกฝนนั้นนักเรียนต้องฝึกเป็นกลุ่มย่อยที่มีสมาชิกความสามารถและเพศ ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 หน้าที่ของสมาชิกเมื่อเข้ากลุ่ม คือ ต้องร่วมมือกันวางแผนและแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบ เพื่อให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน แล้วจะสามารถทำแบบทดสอบย่อยได้คะแนนดี ซึ่งนักเรียนเก่งต้องคอยติดตามช่วยเหลือนักเรียนอ่อน โดยการอธิบายบทเรียนให้นักเรียนอ่อนเข้าใจ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในกลุ่มให้ปรึกษากันก่อน หากกลุ่มไม่สามารถแก้ปัญหาได้จึงปรึกษาครู

3) การนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร ขั้นนี้เป็นขั้นที่สำคัญมากเพราะเป็นขั้นที่ใช้เชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกห้องเรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะฝึกในแบบทำกิจกรรมเป็นคู่ เป็นกลุ่มหรือพร้อมกันทั้งชั้น รูปแบบของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่ใช้จะเน้นที่การหาช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap) การนำมาเป็นตัวกำหนดการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และการเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้เลือกใช้รูปแบบภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ด้วยตนเอง

4) การทดสอบย่อย นักเรียนจะได้ทำแบบทดสอบย่อยหลังจากที่เรียนจบในแต่ละเนื้อหาย่อย โดยนักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบย่อยด้วยตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือกันในการทดสอบ

5) การคิดคำนวณคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลและของกลุ่มเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน โดยนำคะแนนจากการทดสอบย่อยมาเปรียบเทียบกับคะแนนฐานเพื่อหาคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนตั้งแต่ 25 ขึ้นไป ก็จะได้รับรางวัลเป็นกลุ่มยอดเยี่ยม คะแนนตั้งแต่ 20-24 คะแนน จะได้รับรางวัลเป็นกลุ่มเก่งมาก และถ้าได้คะแนนตั้งแต่ 15-19 จะได้รับรางวัลเป็นกลุ่มเก่ง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่พัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งผู้เกี่ยวข้องโดยตรง คือ ครู และนักเรียนจะเป็นผู้มีบทบาทชัดเจน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ ครูและนักเรียนมีบทบาทดังแสดงในตารางที่ 21 ต่อไปนี้

ตารางที่ 21 บทบาทของครูและนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอน	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
1. การเสนอทบทวน - ชี้แนะเข้าสู่บทเรียน - ชี้เสนอเนื้อหา - ชี้สรุป	- แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ - ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้กิจกรรมทางภาษาที่เร้าความสนใจ - สอนคำศัพท์ใหม่ เสนอสถานการณ์หรือปริบท - สอนให้นักเรียนทำความเข้าใจในสถานการณ์หรือปริบท - เตรียมกิจกรรมให้นักเรียนได้ทดลองฝึกใช้ทักษะทั้ง 4 - สอดแทรกความรู้ด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา - กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน - ย้ำข้อสรุปของนักเรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น	- ให้ความสนใจและตั้งใจในการทำกิจกรรม - ทำความกระจ่างในหรือสถานการณ์และคำศัพท์ใหม่ให้เข้าใจ - กล้าแสดงออกในการทำกิจกรรมที่ครูเตรียมไว้ให้ทดลองฝึกใช้ทักษะทั้ง 4 - สรุปบทเรียนร่วมกันโดยการพูดอธิบายร่วมกันเป็นกลุ่มรายบุคคลหรือพร้อมกันทั้งห้อง
2. การศึกษาเป็นกลุ่มย่อย	- จัดนักเรียนเข้ากลุ่ม - แจกใบงาน บัตรงาน แบบฝึกหัดและบัตรเฉลย	- ฝึกกิจกรรมการใช้ภาษาเป็นคู่ในกลุ่มหรือฝึกพร้อมกันเป็นกลุ่ม - แบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบงานให้ทั่วถึง

ตารางที่ 21 บทบาทของครูและนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทของครู	บทบาทของนักเรียน
	-ติดตามดูแลพฤติกรรมการฝึกใช้ภาษาของนักเรียนในแต่ละกลุ่มและให้คำแนะนำแก่กลุ่มที่มีปัญหา -กระตุ้นให้แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทในการทำงานร่วมกันและให้ความช่วยเก้นักเรียนที่เรียนอ่อน -ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียนในกรณีที่ทำเป็น	- และลักษณะของบุคคลมีความเหมาะสมกับลักษณะของงาน -ฝึกการใช้รูปแบบทางภาษาที่มีสถานการณ์จำลองหรือใช้บทบาทสมมติ -ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่กันและกัน -ช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนให้เข้าใจบทเรียน
3. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	-เตรียมกิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับรูปแบบภาษาที่ให้นักเรียนฝึก -ให้ความช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่นักเรียนที่มีปัญหา	-กล้าใช้ภาษาอังกฤษโต้ตอบกันในการทำกิจกรรม -อ่านบัตรกิจกรรมร่วมกันแล้วอภิปรายวิธีการทำก่อนปฏิบัติจะได้เข้าใจตรงกัน -ต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของตนเอง
4. การทดสอบย่อย	-คอยดูแลให้นักเรียนทำแบบทดสอบด้วยความสามารถของตนเอง -คิดคะแนนความก้าวหน้าเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล -แจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบ	- มีให้ผู้อื่นทราบ -ทำแบบทดสอบด้วยความสามารถของตนเอง -แข่งขันกับตนเองเพื่อกลุ่ม

ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้นี้ ควรมีการจัดบรรยากาศการเรียนในชั้นเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและประสบความสำเร็จ โดยครูควรจัดบรรยากาศให้นักเรียนได้เรียนร่วมกันอย่างมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน มีการช่วยเหลือกันในการแลกเปลี่ยนความรู้และทักษะด้านอื่น ๆ และที่สำคัญที่สุดคือ นักเรียนต้องมีความรู้สึกที่ต้องการใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่น นักเรียนมีการแข่งขันกับตนเอง พยายามนำกลุ่มไปสู่เป้าหมาย การยอมรับความสามารถซึ่งกันและกัน นักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน มีโอกาสช่วยเหลือให้กลุ่มประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ครูควรให้ความสำคัญในการให้นักเรียนดูแล ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างอิสระ โดยครูคอยดูแลอยู่ห่าง ๆ จะเข้าไปอธิบายเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ

5.7.2 พัฒนาการของคะแนนความก้าวหน้าที่ได้จากการทดสอบย่อย

ผลจากการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้มาใช้ในการสอน ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการเรียนของตนเอง สังเกตได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบย่อยในแต่ละวงจรเพิ่มขึ้น วงจรที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 67.50 คะแนนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง วงจรที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72.50 คะแนนอยู่ในเกณฑ์ วงจรที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86 คะแนนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก วงจรที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 94.25 คะแนนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (คู่มือประเมินผลการเรียน, 2535)

5.7.3 สรุปผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจบการเรียนการสอน

จากการทดสอบหลังสอนจบทุกแผนการสอน เพื่อประเมินผลสรุปโดยใช้แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ข้อสอบ และมีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) 0.95 ปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 88.08 และผ่านเกณฑ์เป้าหมายค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ที่โรงเรียนไชยวารีวิทยาคมกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการของโรงเรียน ประจำปีการศึกษา 2539 ที่กำหนดเป้าหมายไว้ร้อยละ 70 ทุกคน

ดังนั้นการสรุปด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีพัฒนาการเรียนของตนได้สูงขึ้น

5.7.4 ด้านทักษะทางสังคม

จากการให้นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนและทำงานกลุ่มร่วมกัน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสร่วมช่วยเหลือ แนะนำ ให้กับคนเรียนอ่อนในกลุ่ม นอกจากนี้ทุกคนในกลุ่มได้มีเป้าหมายอันเดียวกันคือ เพื่อทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบและตระหนักต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ในวงจรที่ 1 นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่ม ทำให้ลักษณะของทักษะทางสังคมที่พึงประสงค์ เช่น การแสดงความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การปรึกษาและวางแผนในการทำงาน เป็นต้น จะยังไม่เกิดขึ้น เมื่อระยะเวลาผ่านไปวงจรที่ 2 นักเรียนเริ่มมีพฤติกรรมด้านทักษะทางสังคมที่ดี โดยเฉพาะการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่มมากขึ้น ยังสามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนในวงจรที่ 3 และ 4 ซึ่งเปลี่ยนจากการมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มแบบขัดแย้งเป็นแบบให้ความร่วมมือและไม่มีการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกิดขึ้น แต่เป็นการแข่งขันกับตนเองเพื่อให้คะแนนของกลุ่มอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับรางวัล

5.7.5 ด้านการตระหนักในคุณค่าของตนเอง

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะทำกิจกรรม การสัมภาษณ์ และการเขียนแสดงความคิดเห็นหลังจากที่เรียนจบในแผนการสอนสุดท้าย พบว่า นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองสูงในการใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน การทำงานที่ต้องแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม การกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน ความรู้สึกภายในใจของนักเรียนที่เรียนเก่ง คือ มีความภาคภูมิใจในตนเอง ที่มีส่วนช่วยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนกว่าได้เข้าใจบทเรียน แล้วทำแบบทดสอบย่อยได้คะแนนดีขึ้น นักเรียนที่เรียนปานกลางภูมิใจที่ได้ช่วยคนเรียนอ่อน และได้พัฒนาความรู้ของตนให้ดีขึ้น สำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนมีความภูมิใจที่เพื่อน ๆ ให้ความยอมรับในความสามารถของตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักในความ

สำคัญของตนเองที่มีต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม ดังนั้นสรุปได้ว่า จากการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้มาใช้ในการสอน นอกจากจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และส่งเสริมทักษะทางสังคมแล้วยังช่วยให้นักเรียนที่เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น และมีการตระหนักในคุณค่าของตนเองด้วย

5.8 ข้อเสนอแนะของการวิจัย

5.8.1 ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

สิ่งที่นำเสนอเป็นข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอนต่อไปนี้ เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน ซึ่งต้องให้ความสนใจระมัดระวังในเรื่องต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนควรศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ให้เข้าใจเสียก่อนนำไปใช้ และควรทำความเข้าใจกับนักเรียนก่อนนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ไปใช้ในห้องเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง

2. การทบทวนความรู้เดิมในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ครูควรคำนึงถึง ดังนั้น ความรู้ที่นำมาทบทวนต้องเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับเนื้อหาใหม่ที่จะเรียน และควรเลือกใช้กิจกรรมที่เร้าความสนใจ หรือท้าทายให้เขาอยากรู้และอยากรู้อยากนำไปใช้ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีและชอบใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน

3. กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นนำเสนอเนื้อหา ควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้ร่วมกิจกรรม และการสอนอาจสอดแทรกวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาให้นักเรียนได้ทราบด้วย

4. ในการศึกษาเป็นกลุ่มย่อย ครูผู้สอนควรเน้นนักเรียนได้ตระหนักถึงหน้าที่และบทบาทของตนเองขณะทำงานเป็นกลุ่ม การให้ความร่วมมือและการแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม รวมถึงการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่เรียนอ่อนด้วยความจริงใจ และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือควรให้ทั้งกลุ่มเป็นผู้กำหนดเป้าหมายของงานด้วย เพื่อสมาชิกของกลุ่มจะได้มีเป้าหมายที่จะทำหากลุ่มประสบความสำเร็จเหมือนกัน

5. ในการทำงานที่มีบางกลุ่มทำงานกลุ่มเสร็จก่อนกลุ่มอื่น ครูควรให้กลุ่มนั้นแลกเปลี่ยนกันดูผลงาน หรือตรวจสอบผลงานของกลุ่มร่วมกันก่อนนำเสนอ หรือให้สังเกตการณ์ลักษณะการทำงานของกลุ่มอื่น เพื่อจะได้เรียนรู้วิธีการทำงานของกลุ่มอื่น ๆ บ้าง

6. ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูควรแนะนำให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อเป็นการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองให้มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกยิ่งขึ้น

7. การเตรียมบัตรงาน บัตรกิจกรรมและแบบฝึกหัด ควรเน้นให้เป็นงานที่ทุกคนได้ช่วยกันทำหรือแบ่งกันรับผิดชอบได้

8. ก่อนที่จะให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย ครูควรให้นักเรียนได้เข้ากลุ่มเล็ก 5-6 คนที่ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยกันอธิบายทำความเข้าใจให้แก่กันนักเรียนที่เรียนอ่อน และเน้นถึงการจะได้คะแนนความก้าวหน้าสูงขึ้นนั้น นักเรียนต้องทำคะแนนสอบของตนให้ดีขึ้นกว่าครั้งที่ผ่านมา เพื่อกลุ่มจะได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

9. รางวัล ถือว่าเป็นสิ่งจูงใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้น ในวงจรใดที่มีกลุ่มทำคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มถึงเกณฑ์ที่ต้องได้รับรางวัลครูต้องเตรียมจัดรางวัลไว้ให้ นักเรียนจะเกิดความภูมิใจเมื่อกลุ่มได้รับรางวัล โดยที่รางวัลไม่จำเป็นต้องมีค่ามากมาย

10. หลังจากเรียนจบในแต่ละแผนการสอน ครูควรแนะนำให้นักเรียนหาเวลาพบปะพูดคุยถึงปัญหาที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม และปรึกษาหารือกันเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านั้น เพื่อนำมาปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มให้ดีขึ้น

5.8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ในตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ เจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ในแต่ละทักษะทางภาษา เช่น การฟังและการพูด การ

อ่าน การเขียน หรือ อาจจะนำมาศึกษาการสอนเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาเป็นกระบวนการในการพัฒนา

3. ควรมีการศึกษาโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่น ๆ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และในระดับชั้นมัธยมศึกษาด้วย